

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

dere ved det ærede medlem, at en betydelig del af vor import er færdigvarer, så at der gennem den importpolitik, vi fører, er søgt for, at der i takt med hele genopbygningens fremskridt, i takt med øgede valuta-indtægter er kommet en voksende mængde af færdigvarer ind i landet, som skulle kunne have den konkurrenceskabende virkning, som det ærede medlem hr. Axel Kristensen lagde så stor vægt på, og hvortil han fik så god støtte af det ærede medlem hr. Aksel Larsen.

Men overfor alle disse synspunkter må regeringen holde fast på vor hovedlinie i importreguleringens administration. Denne hovedlinie går ud på, at råvarer og halvfabrikata, så længe der er knaphed på valuta, må have et vist fortrin, et sådant fortrin, at overalt, hvor der her i landet findes konkurrencedygtig industri- og håndværksvirksomhed, må det være vor opgave at disponere over valutaen på en sådan måde, at der bliver råd til at forsyne disse konkurrencedygtige industri- og håndværksvirksomheder med de udenlandske råstoffer, de udenlandske halvfabrikata og de udenlandske maskiner, de behøver.

Hvis vi ikke gør det, vil det have tre virkninger. For det første vil indskrænkningen af produktionen i disse virksomheder medføre en betydelig arbejdsløshed; det turde være en ulykke i sig selv, som ikke nærmere skal kommenteres. For det andet vil disse virksomheders kapacitet blive utilstrækkeligt udnyttet. Enhver ved, at en utilstrækkelig kapacitetsudnyttelse giver højere omkostninger og lavere konkurrencedygtighed overfor udlandet, og det er netop det, vi skulle undgå. For det tredje vil ingen kunne forlange, at industrien, der i forvejen ikke får tilstrækkelig mange råvarer til at kunne udnytte den kapacitet, den allerede har, skulle investere penge i yderligere kapacitetsudvidelser og effektivitetsforbedringer. Det vil sige, at hele den rationalisering og effektiviseringsproces, der er gået igennem dansk industri med så stort held i de senere år, ville gå i stå. Det vil sige, at selve genopbygningen ville gå i stå, at de produktivitetsforøgelse, vi har set i dansk industri, ville gå i stå.

Hvis vi omvendt sørger for, at vor valutatilgang bliver udnyttet så rationelt, at vi overalt forsyner disse konkurrencedygtige industri- og håndværksvirksomheder og også landbruget med så mange varer som nødvendigt, for at de kan udnytte deres kapacitet, vil vi se, at de vil arbejde bedre og billigere end uden denne kapacitets udnyt-

telse. Vi vil endvidere se, at de vil føle sig inciteret til at foretage investeringer, foretage produktionsudvidelser, foretage rationaliseringer, foretage en effektivisering af deres produktionsapparat, alt det vi behøver for at forbedre vor konkurrenceevne. En udvikling af denne art vil give Danmark en voksende produktion og en stadig større konkurrenceevne, og det er jo netop denne udvikling, vi er midt i. Den politik har jo til fulde vist sin rigtighed. Vi har en industriproduktion, der ligger 35 pct. over førkrigsproduktionen. I dette høstår vil vi formentlig nå op på en landbrugsproduktion, der er lige så stor som før krigen. Vi har i øjeblikket den største handelsflåde, Danmark nogensinde har haft. Vi har kunnet konstatere, at bruttoinvesteringerne efter de foreløbige beregninger, vi kan gøre på dette tidspunkt, i 1949 vil være 20 pct. større end i 1948. Vi kan konstatere en stærk stigning i den private opsparing. Vi kan konstatere år for år, hvordan produktiviteten, det vil sige produktionen pr. mand pr. time på arbejdspladserne går i vejret. Alt dette turde være tilstrækkeligt bevis på, at den hovedlinie, der har været gældende for denne regerings administration af vareforsyningsloven, har været den rigtige. Jeg tror, den bidrager betydeligt mere positivt til løsningen af de store problemer, vi ganske rigtigt betalingsbalancemæssigt vil komme ud for den dag, Marshallhjælpen ikke er her mere, end denne nemhedens løsning, det ærede medlem hr. Axel Kristensen angav, og som blot gik ud på, at man skulle udsætte produktionen for konkurrence.

Der var også nogle småting, jeg skulle gøre bemærkning om til det ærede medlem hr. Axel Kristensen. Han nævnte, at afviklingskommissionen, ganske som han havde forudset det, havde forsinket restriktionernes afvikling. Hvad er det, afviklingskommissionen har forsinket? Lad os få en forklaring på det. Er sandheden ikke snarere den, at afviklingskommissionen er kommet til resultater, som det ærede medlem ikke kan lide, som det ærede medlem er uenig i, og derfor skal der tales nedsættende om den. Hvad har afviklingskommissionen forsinket?

Det ærede medlem var også inde på nogle betragtninger over frilisterne, der er sendt til Paris, betragtninger, som sluttede med, at nu havde handelsministeren jo afsendt disse lister, så de var kommet alt for sent til Paris, og det afslørede helt og fuldt handelsministerens indstilling til disse frilister. Jeg havde nær sagt: Hvad er det for en posefuld snak! Vi var færdige med vore frilister i så god tid, at de kunne være afsendt den 1. oktober, hvis